

[Knud Jespersen.]

Til allersidst: flere af de borgerlige partier har både før og efter Radio Mercurs dage talt om øget konkurrence, om fri konkurrence, om reklame o. lign. I den forbindelse glemmer man desværre, at konkurrence ingen garanti giver for en højere kvalitet af programudbudet. Den højere kvalitet opnås kun ved, at man giver medarbejderne bedre arbejdsbetingelser end dem, de har i dag. De må have mere tid til at gå i dybden; mange udsendelser er for overfladiske, fordi medarbejderne har for lidt tid og for dårlige arbejdsbetingelser — det synes jeg for øvrigt der er gjort lidt for lidt opmærksom på i denne sag — for ellers bliver medarbejderne let syndebukke for, at kapitalismens krise afspejles i radio og tv, og det er ikke deres skyld, at der er krise under kapitalismen, det er kapitalismens.

Erhard Jakobsen (CD):

Som det var at vente, er betegnelsen alsidighed kommet frem mange gange i denne diskussion, og som det er normalt, har næsten hver sin fortolkning af alsidighed, og derfor vil jeg også gerne begynde med min.

Min fortolkning af alsidighed lyder sådan: alsidighed kan deles op i tre punkter. Punkt 1 går ud på, at der, når radio og tv omtaler personer, firmaer, institutioner, ikke i Danmarks radios udsendelser sker angreb på personer, på institutioner, på firmaer, uden at der gives de angrebne lejlighed til på lige fod med angriberne at forsvare sig. Det kaldes også for fairness-princippet, og det hævder Danmarks radios driftsledelse i hvert fald at man kræver af sine medarbejdere.

Punkt 2 er alsidighed, når det gælder et tema, som Danmarks radio i henhold til sin informationspligt, oplysningspligt, har påtaget sig at behandle. Der finder jeg alsidighed i en udsendelse, hvor der i lige grad er lagt vægt på modstående synspunkter, altså i sager, hvor der er modstående synspunkter.

Dette medfører automatisk punkt 3: at ingen medarbejder benytter sin adgang til mikrofonen eller til kameraet til at favorisere ét synspunkt på bekostning af et andet. Disse ting må helt uvægerlig høre sammen med alsidighed.

Så skal jeg for øvrigt give den glædelige

meddelelse, at det i hvert fald er lykkedes i det nuværende radiatoråd at få alsidighedsbegrebets krav, at få lovens krav om programflade indskrænket så meget, at det nu ikke gælder det samlede programudbud, men enkelte sendeflader. Man har betegnet børne- og ungdomsudsendelser som en flade for sig og lejlighedsvis også været inde på, at hvis Danmarks radio beskæftiger sig med f. eks. energi, Chile el. lign. i 5, 6, 7 udsendelser, skal der over disse 5, 6, 7 udsendelser tilsammen være alsidighed i de synspunkter, der kommer frem. Det betragter jeg som et stort fremskridt, ellers var alsidighed bare en frase, man slyngede ud.

Jeg vil med glæde møde med centrumdemokraternes 4 mandater som støtte til et samarbejde mellem 5 partier for at gøre ende på det statslige monopol. Vi må finde frem til, under hvilken form det kan ske, men det er vigtigt, at vi finder det, for vi er 89 mandater, og det betyder formentlig, at det kan gøres. Reklame har jeg intet imod, det tror jeg vil fremme tanken, men der er en misforståelse, som jeg gerne vil have udryddet — det må være en misforståelse —: man frembringer ikke alsidighed ved fri konkurrence. Man kan f. eks. tænke sig de to tilfælde, hvor den ene siger noget fantastisk skævt om den anden, og hvor den anden så får lejlighed til at sige noget fantastisk skævt om den ene; det er ikke alsidighed, at der i begge tilfælde bliver sagt noget, der nærmest er i strid med sandheden. Alsidighed fremkommer kun ved konfrontation af synspunkter samme sted, ikke ved at man det ene sted siger noget forkert i én retning og det andet sted noget forkert i en anden retning. I det hele taget er diskussionen højredrejning/venstredrejning det rene vrøvl — jeg skal ikke gå dybere ind på det, men det er altså noget vrøvl — det er ikke det det drejer sig om. Det, det drejer sig om med hensyn til alsidighed, er de krav, som jeg var inde på før, og de går ikke på venstre/højre, men på mange, mange andre ting.

Jeg vil gerne understrege, at min støtte til at fjerne det statslige monopol ikke får mig til at tro på, at vi så er fri for alle bekymringer med hensyn til styring af udsendelser, politisk styring og alt det dér, tværtimod: opgaven bliver snarere større på den måde,